

[Jørgen Tved]

så disse udgifter i lyset af de militære udgifter, var der måske grund til at prioritere miljøet og for den sags skyld også sundheden betydelig højere, end man prioriterer de militære udgifter. Hvis det var nytænkning, der her slap ud mellem sidebenene på Socialdemokratiet, og man måske er indstillet på at stryge en god del af de 13,5 mia. kr., vi smider ud til militæret, for at bruge dem i miljøbeskyttelsen, så vil vi i Fælles Kurs klappe i vores små, buttede hænder og sige: Nå ja, det var lidt sent, I fik en bedre og fornuftigere indstilling til udgifternes fordeling osv., men bedre sent end aldrig. Lad os så gå i gang!

Vi kan efter vores opfattelse ikke prioritere miljøbeskyttelse højt nok, vi kan ikke prioritere beskyttelsen både af vores egen generation og af kommende generationer højt nok, og derfor er det et meget vigtigt område.

Den debat, vi her har i gang, kan ikke foregå for tit, for der er altid nogle, der vil sløre tingene og er indstillet på, at nu skal vi være opmærksom på nogle andre ting end netop det, der umiddelbart og direkte angår os alle sammen.

Som sagt er vi ikke overraskede over, at regeringen ligesom falder til patten i denne sag og siger: Så er vi med på vognen. Vi siger, at det var godt, den fik det spark, som Socialdemokratiet og SF her har lagt op til, og vi skal gerne med megen kraft svinge vores ben også, så sparket kan blive så hårdt som overhovedet muligt.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Den debat, vi her har haft, har været uhyre interessant, nok fordi den er så perspektivrig, og fordi den er så nødvendig.

Det, der er gået igen hos samtlige ordførere, er en klart positiv holdning over for det ønske, vi har, og den bestemmelse, vi har taget i regeringen om, at der skal udarbejdes en oversigt over, hvad der er lavet inden for miljøområdet, og hvad der forestår, og dermed en prioriteringsplan over, hvordan vi skal gribe det an.

Vi er allerede i fuld gang med dette arbejde. Det er nødvendigt, for det viser sig jo, at miljøproblemerne ikke er løst, langt fra, men at de kan vokse og vokse og vokse i omfang.

Jeg kan ikke lade være med at gå ind i den overvejelse, der ligger i problemerne omkring de mange udgifter for miljøet: Er de for store?

Er der nogle, der kan mene, at nu har vi egentlig snakket miljø nok? Er der nogle, der synes, at vi fra Miljøministeriets side ustandselig dænger Folketinget over med handlingsplaner? Der ligger jo deri en markering af nødvendigheden af en prioritering, en planlægning.

Når jeg siger det på den måde, er det også, fordi vi skal forstå, at når vi her taler om milliardbeløb i en sådan størrelsesorden, at vi næsten ikke tør rumme det, så er spørgsmålet snarere: Hvad ville der være sket, hvis vi havde tænkt os om i tide? Så havde vi jo ikke lagt de affaldsmængder, hvor de ligger. Det er væsentligt at få det sagt, også når vi taler om forureningsbekæmpende foranstaltninger.

Vi har i Miljøministeriet en tommelfingerregel, som jo stort set har vist sig også at holde her. Det er denne: Så længe vi løser opgaverne, når vi *kan* løse dem, koster de et bestemt beløb, men hvis vi venter, indtil de *skal* løses, koster de ca. 10 gange så meget.

Derfor er det væsentligt, at vi får denne samlede oversigt over miljøforanstaltningerne, så vi ved, hvor vi er henne. En indsats nu kan spare vore børn for betydelig større beløb senere hen. Derfor er jeg taknemlig for, at samtlige partier under denne debat har givet udtryk for ønsket om, at vi får denne prioritering.

Jeg vil gerne sige, at der selvfølgelig ikke er skygge af tvivl om, at i det arbejde, vi nu er i gang med, hvad angår fjernelse af disse depoter, er der ikke ændret på forudsætningerne. Det er der ikke. Der er stadig væk den forudsætning, at forureneren skal betale. Men de midler, vi taler om fra statens side her, de 416 mio. kr., der har været stillet til rådighed, er jo for det tilfælde, at der ikke længere er muligheder for at gøre forureneren ansvarlig, fordi han ikke er der, eller hvordan det nu er gået til.

Derfor er det også meget væsentligt, at man rundt om i kommuner og amter fører tilsyn på en sådan måde, at man er klar over, at hvis der er lavet noget, så sikrer vi i tide, at vedkommende kommer til at betale, hvad det koster at få ryddet op. Heri ligger selvfølgelig også en appel om, at amterne er meget, meget vågne og meget igangsættende med hensyn til at få fjernet de kemikaliedepoter, vi allerede kender.

Men når jeg har sagt det, skal jeg også sige, at jeg forstår amternes problemer. Deres opgave er jo at prioritere, og når de har en prioriteringsplan klar og kommer til os og vi skal i gang